

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců JUDr. Martiny Vernerové a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

žalobců: a) S. N., narozena „X“,
b) J. N., narozen „X“,
oba bytem „X“,

proti
žalovanému: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Liberci,
sídlem Rumjancevova 149/10, 460 01 Liberec,

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: Ing. V. N., narozen „X“,
bytem „X“,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 10. 2016, č. j. ZKI LI-O-34/494/2016-1,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

1. Žalobci se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Liberci ze dne 27. 10. 2016, č. j. ZKI LI-O-34/494/2016-1, jímž bylo zamítnuto jejich odvolání a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Žatec, (dále jen „katastrální úřad“) ze dne 29. 7. 2016, č. j. OR-290/2015-533. Tímto rozhodnutím katastrální úřad podle § 45 odst. 3 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“) rozhodl, že stavební parcela č. „X“ bude v katastru nemovitostí evidována podle výsledků obnovy katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací. Katastrální úřad současně zamítl námitku žalobců proti zobrazení stavebních parcel č. „X“ a č. „X“ a zákresu stavby na stavební parcele č. „X“. Všechny v tomto rozsudku zmiňované nemovité věci se nacházejí v katastrálním území „X“. Žalobci navrhli, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a jemu předcházející rozhodnutí katastrálního úřadu – zápis přístavby umístěné v proluce do katastru nemovitostí.

Žaloba

2. V žalobě žalobci popsali, že mezi jejich domem č. p. „X“ na stavební parcele č. „X“ v „X“ a rodinným domem č. p. „X“ na stavební parcele č. „X“ v „X“ byla proluka 4,2 metru, ve které je umístěna stavba vysoká 6,5 metru, která je spojena s jejich domem. Stavba v proluce podle žalobců nesplňuje hygienické požadavky na bydlení, požadavky požární ochrany a další a omezuje je v užívání jejich nemovitostí. Před rekonstrukcí své nemovitosti zahájenou v roce 2006 žalobci vyhledali veškeré písemnosti a vydaná rozhodnutí, která byla v archivu stavebního úřadu a týkala se jejich a sousedního domu. Přitom zjistili, že problematickou nepovolenou stavbu v proluce se její majitelé v minulosti opakovaně neúspěšně pokoušeli legalizovat. Podle žalobců žalovaný tuto černou stavbu svým rozhodnutím fakticky legalizoval a změnil poměry v území – na dotčené hranici – tajně, bez toho, aby žalobci měli šanci bránit svá práva.
3. Žalobci konstatovali, že před vyhlášením platnosti obnoveného operátu se podívali na příslušné internetové stránky a zjistili, že poměry na hranici mezi jejich a sousedním pozemkem se změnily tím, že se nově hlavní stavba na sousedním pozemku zvětšila a proluka zanikla. Žalobci požadovali vysvětlení od katastrálního úřadu, kde se dozvěděli, že byl povolen vklad na základě geometrického plánu a pasportu stavby, přičemž žádost se týkala změny obvodu stavby z důvodu přístavby.
4. Ve správním řízení v projednávané věci žalobci namítali, že záznam podrobného měření změn č. 6025 ze dne 10. 7. 2014 byl pořízen v rozporu s právními předpisy, a to s § 84 odst. 8 a s přílohou č. 16 vyhlášky Českého úřadu zeměměřického a katastrálního č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální vyhláška“). Upozornili na to, že podle § 79 odst. 2 katastrální vyhlášky je geometrický plán nedílnou součástí záznamu podrobného měření změn a společně jsou podkladem pro provedení změny v souboru geodetických informací, nicméně žalovaný se s touto námitkou nevypořádal. Podle žalobců se žalovaný nevypořádal ani s námitkou, že katastrální úřad postupoval při zápisu změny obvodu stavby z důvodu její přístavby v rozporu s pokynem Českého úřadu zeměměřického a katastrálního č. 45 ze dne 20. 12. 2013, č. j. ČÚZK 25639/2013-22, (dále jen „pokyn č. 45“). Žalobci dále uvedli, že se žalovaný náležitě nevypořádal s jejich námitkou, že akceptováním pasportu stavby bylo postupováno v rozporu s § 17 odst. 1 písm. g) katastrálního zákona. Dodali, že stavba sušárny chmele, která se stala hlavní stavbou na později vzniklé stavební parcele č. „X“, je v polním náčrtu Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

č. „X“ z roku 1931 znázorněna uzavřenou kresbou a nezasahuje do proluky. Podle žalobců nelze zjistit, co znázorňovala neuzavřená kresba v proluce, a nebylo prokázáno, že by v tomto prostoru byla evidována stavba podléhající evidenci v katastru nemovitostí.

5. Žalobci namítali, že podle § 53 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) listiny prokazují skutečnosti, nikoli domněnky. Popsali, že v geometrickém plánu ze dne 18. 11. 1964, kdy došlo k rozdělení parcely č. „X“ a prodeji její části, je kresba v proluce tatáž jako na předchozím polním náčrtu č. „X“. Zdůraznili, že údaje v katastru, a tedy i geometrické určení nemovitostí, jsou a byly závazné pro právní jednání týkající se nemovitostí vedených v katastru. K tvrzení žalovaného, že důkazem existence stavby je kupní smlouva a věta *„prodává ... bývalou sušárnu chmele s chlévem při obytné budově č. „X“ v „X“ se všemi stavbami a přístavbami, náležejícími k této nemovitosti, právy a povinnostmi, součástmi a příslušenstvím, podle stavu dnešního, jak je oběma stranám znám, v těch mezích a hranicích, jak strana prodávající nebo její právní předchůdce uvedenou nemovitost užívali a tomu byli oprávněni“*, žalobci podotkli, že zápis nespecifikuje, o jaké stavby se jedná a kde byly umístěny. Z citované věty nelze podle žalobců usuzovat, že v proluce byla umístěna nějaká stavba a že nebyla drobnou stavbou. Konstatovali, že to v žádném případě nebyla stavba, která se tam nachází v současnosti. Podle žalobců nebylo prokázáno, že tam byl právě chlév. Dodali, že i kdyby tam byl, vlastníci o zápis chlévu nežádali. Žalobci dále uvedli, že zmiňovaný chlév byl v přízemí sušárny, což tvrdí sousedé, a je nanejvýš pravděpodobné, že se tento údaj mohl v katastru nacházet. Připomněli, že při každém zvětšování nebo zvyšování stavby probíhá územní řízení a musí být vyhotoven geometrický plán, na základě kterého může být stavba zkolaudována. Podle žalobců je však z kresby v geometrickém plánu z roku 1964 evidentní, že půdorys současné stavby neodpovídá kresbě na tomto geometrickém plánu.
6. K argumentu žalovaného, který se odvolával na rozhodnutí č. j. OR-30/2015-533, podle něhož kolaudací ze dne 27. 12. 1984, č. j. Výst. 332-6/88/84, nedošlo ke změně obvodu stavby, a proto nebylo třeba nové zaměření, žalobci podotkli, že na základě této kolaudace došlo ke změně stavby sušárny chmele na rodinný dům vybudováním jedné místnosti a koupelny. Poznamenali, že podle údajů katastru má rodinný dům č. p. „X“ jeden pokoj s koupelnou, avšak obsah pasportu stavby tomuto údaji neodpovídá. Žalobci namítali, že v průběhu odvolacího řízení katastrální úřad v rozporu s § 82 odst. 4 správního řádu vložil dne 6. 6. 2016 do spisu doklady, které měly rozpor mezi údaji v katastru a pasportem stavby odstranit, a to paradoxně doklady, na jejichž existenci žalobci v předchozím řízení upozorňovali. Námitku žalobců, že v průběhu odvolacího řízení postupoval v rozporu s § 82 odst. 4 správního řádu, žalovaný neakceptoval a zamítnutí zdůvodnil odkazem na § 36 odst. 1 správního řádu, který však podle žalobců takový důvod neskýtá.
7. Žalobci uvedli, že stavební parcela č. „X“ byla zakoupena v roce 1965. Zopakovali, že na stavbu v proluce, případnou přestavbu apod. o jiném půdorysu a výšce bylo třeba územní řízení, geometrický plán, stavební povolení s vyřešením věcného břemene a až následně, na základě těchto dokladů, mohlo být vydáno kolaudační rozhodnutí potřebné pro vklad do katastru nemovitostí. Žalobci zdůraznili, že proluka byla zastavěna v osmdesátých letech minulého století, resp. každopádně po roce 1965. Tvrzení žalovaného, že stavba v proluce byla součástí hlavní stavby, je podle žalobců v rozporu s důkazy, neboť budovy se v katastrální mapě vždy zobrazovaly uzavřenou kresbou přímých spojnic a jejich lomových bodů.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

8. Podle žalobců katastrální úřad určil dne 24. 2. 2016 lhůtu deseti dnů k vyjádření a případnému doplnění spisů o důkazy, aniž by zmínil § 86 odst. 2 a 3 správního řádu; obdobně postupoval dne 30. 5. 2016 po zrušení svého prvního rozhodnutí žalovaným. V novém rozhodnutí ze dne 29. 7. 2016 se katastrální úřad odvolával na doklady doplněné do spisu jiným účastníkem řízení dne 6. 6. 2016, což je podle žalobců v rozporu s § 82 odst. 4 správního řádu. Žalobci konstatovali, že s důkazy, které opožděně dodali do spisu, (znalecké posudky apod.) se správní orgán vypořádal výrokem, že pokud má fyzicky spojená stavba dva různé vlastníky, jedná se o samostatně stojící objekty. Žalobci upozornili na to, že v důsledku neuvedení příslušných ustanovení zákona je správní orgán připravil o 1 295 Kč za pořizování kopií dokladů, které následně ignoroval, nebo které nesměl vložit do spisu.
9. K argumentu žalovaného, že podle § 45 odst. 3 katastrálního zákona mohou námitky podávat jen vlastníci a jiní oprávnění, což žalobci nejsou, žalobci uvedli, že mají právo se vyjadřovat k tomu, jak je nakládáno s hranicí pozemku, jak jsou měněny poměry na této hranici, jaká stavba bude spojena s jejich domem, apod. Katastrální úřad je však o tato práva připravil. K tvrzení žalovaného, že může opravit jen chybu v katastru vzniklou omylem a zřejmou každému odborníkovi na danou oblast, žalobci oponovali, že veškeré jejich námitky se týkaly oblasti, kterou žalovaný zastupuje. Dodali, že žalovaný postupoval v rozporu s právními předpisy v oblasti, kterou spravuje, a se správním řádem. Žalobci nesouhlasili se závěrem žalovaného o nepodloženosti jejich výtek upozorňujících na diskriminaci a nerovné zacházení. Důvod k tomuto svému tvrzení spatřovali žalobci v tom, že za jejich zády bylo postupováno tak, aby byla nepovolená stavba v proluce legalizována na základě dokladů zhotovených v rozporu s právními předpisy, v rozporu s pokynem č. 45, správním řádem a údaji v katastru. Podle žalobců údaje v katastru nekorespondují s tím, jak by to mělo být. Žalobci uvedli, že v rozporu s § 18 odst. 4 katastrálního zákona chybí doklady zaznamenané v knize došlých a vydaných rozhodnutí. Podle žalobců se stavba sušárny změnila na rodinný dům č. p. „X“ již v roce 1967. Vzniklý nesoulad v katastru žalobci nezavinili a žalovaný se jej snaží odstranit na jejich úkor. Žalobci připomněli, že vlastníci stavební parcely č. „X“ tuto nemovitost vlastní již od roku 1965 a je jejich povinností uchovávat veškeré doklady ke svým stavbám, přičemž tyto doklady mají prokazovat skutečnosti, které tvrdí. Podle žalobců nebyl na stavbu v proluce nebo na její přestavbu do dnešní podoby předložen žádný doklad. Žalobci uzavřeli poukazem na své odvolací tvrzení, že neměli v řízení rovné postavení a žalovaný je krátil na jejich právech.

Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že při obnově katastrálního operátu přepracováním se zobrazení hranic nemovitostí v mapě nemění, pouze se analogová forma katastrální mapy, tj. soubor geodetických informací, přepracuje do digitální formy. Dodal, že při obnově přepracováním se neprovádí žádné měření ani šetření v terénu. Vyhlášením platnosti obnoveného operátu v katastrálním území Žatec nedošlo podle žalovaného k žádným změnám v evidování nemovitostí ve vlastnictví žalobců, ani ke změnám geometrického určení stavební parcely č. „X“ ve vlastnictví žalobců, ani ke změnám v geometrickém určení pozemku stavební parcely č. „X“ v podílovém spoluvlastnictví V. D., Ing. V. N. a H. N. Žalovaný měl za to, že není snahou žalobců docílit změny výsledného obnoveného operátu, nýbrž docílit odstranění stavby (přístavby) k budově, která je součástí stavební parcely č. „X“. Žalovaný konstatoval, že v napadeném rozhodnutí Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

podrobně vysvětlil všechny související skutečnosti, a proto na své rozhodnutí odkázal. Navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.

Replika žalobců k vyjádření žalovaného

11. Žalobci v replice ze dne 6. 3. 2017 popřeli tvrzení žalovaného, že při obnově katastrálního operátu se neprovádělo žádné měření a šetření v terénu. Tvrdili, že byli povinni pod pokutou 50 000 Kč doložit doklady ke stavbě označené v příloze výzvy katastrálního úřadu ze dne 7. 7. 2015 k odstranění nesouladu v katastru nemovitostí. Žalobci nesouhlasili také s vyjádřením žalovaného, že vyhlášením platnosti obnoveného operátu nedošlo k žádným změnám. Podle žalobců se poměry na hranici mezi jejich a sousední nemovitostí zásadně změnily. Těsně před vyhlášením platnosti obnoveného operátu byla na společné hranici zakreslena do katastrální mapy nepovolená stavba vybudovaná částečně na jejich pozemku, a to bez jejich vědomí a součinnosti. Žalobci zdůraznili, že pouhé upřesnění hranice i tehdy, pokud se nemění její průběh, může katastr akceptovat jen tehdy, pokud je součástí záznamu podrobného měření změn protokol, ve kterém dotčení podpisem stvrdí souhlas s jejím průběhem. Upozornili na to, že katastrální úřad do katastrální mapy zakreslil dokonce stavbu na hranici zasahující na jejich pozemek, čímž zásadně změnil poměry na této hranici.
12. Podle žalobců žalovaný spekuloval o jejich motivech. Konstatovali, že úřad by měl postupovat podle právních předpisů a nestranně. Podle žalobců nepovolená stavba vybudovaná v prostoru, kde to vyhláška o umísťování staveb nedovoluje, zásadně zhoršuje kvalitu a pohodu jejich bydlení, negativně ovlivňuje jejich zdraví, nutí je vynakládat spoustu energie, nervů a peněz, nicméně úřady konají ve prospěch těch, kteří porušili zákon, a žalobce, kteří se jen domáhají svých práv, vnímají jako viníky. Žalobci poukázali na to, že v rozhodnutí se žalovaný snažil dokázat, že předmětná stavba byla součástí hlavní stavby, zatímco ve vyjádření uvedl, že se jednalo o přístavbu hlavní stavby. Podle žalobců však stavba v proluce není součástí hlavní stavby ani podle zákonů nedošlo ke změně hlavní stavby přístavbou.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

13. Ing. V. N. jako osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření ze dne 23. 6. 2020 uvedl, že jeho rodiče zakoupili bývalou sušárnu chmele se souvisejícími stavbami dne 24. 4. 1965. Popsal, že mezi budovami č. p. „X“ a č. p. „X“ stála již od jeho dětství zděná budova s půdou, nebyla tam proluka 4,2 m, jak tvrdili žalobci v odvolání. Dodal, že v budově č. p. „X“ bydleli od roku 1954 do přestěhování do sousední budovy č. p. „X“, tudíž je mu dobře znám stav obou budov. Vysvětlil, že původní stavba v mezeře byla z důvodu jejího nevyhovujícího stavu zdemolována a nová stavba byla budována na základě stavebního povolení ze dne 14. 6. 1983, č. j. Výst. 332-6/46/1983, kolaudace proběhla 17. 12. 1984 a bylo vydáno kolaudační rozhodnutí ze dne 27. 12. 1984, č. j. Výst. 332-6/88/84. Podle Ing. N. proto není pravdivé tvrzení žalobců, že v proluce se nachází nepovolená stavba. Podotkl, že stav je rovněž zachycen v pasportu stavby, který byl předložen stavebnímu úřadu. Zdůraznil, že žalobci koupili budovu č. p. „X“ se stavební parcelou č. „X“ v roce 1995, kdy již byla přístavba v mezeře mezi budovami č. p. „X“ a č. p. „X“ povolena, postavena a řádně zkolaudována. Ing. N. dále poznamenal, že žalobci tvrdí, že od počátku jejich vlastnictví k popsaným nemovitostem dochází k omezování jejich vlastnického

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

práva, nicméně na počátku tuto skutečnost nereklamovali a situaci neřešili ani léta a desetiletí poté.

Další replika žalobců

14. Na vyjádření osoby zúčastněné na řízení reagovali žalobci replikou ze dne 10. 7. 2020, v níž označili obsah předmětného vyjádření za nepravdivý. Konstatovali, že sušárna chmele, dnes rodinný dům č. p. X, byla vybudována v roce 1930, na tehdejší katastrální mapě je její obvod jasně ohrazen, budova je označena „sušárna“ a nezasahuje do proluky mezi ní a sousední stavbou. Podle žalobců došlo ke stavebním úpravám sušárny až po jejím prodeji v roce 1964, přičemž dochovaný technický výkres k tehdy vydanému stavebnímu povolení dokazuje, že v prostoru proluky byla umístěna kolna – drobná stavba, která se do katastru nemovitostí nezakresluje, a také tam žádná stavba až do roku 2015 zakreslena nebyla. Podotkli, že znalecký posudek ze dne 8. 5. 1995 vyhotovený jako doklad pro převod vlastnictví domu č. p. „X“ specifikuje tento objekt jako samostatně stojící. Žalobci popsali, že nabyvatelé sušárny ji v roce 1964 adaptovali na rodinný dům, na základě kolaudace mu bylo přiděleno č. p. „X“, v katastru byl učiněn záznam o využití stavby a majitelé se tam přihlásili k trvalému pobytu. Dne 18. 5. 1983 bylo zahájeno stavební řízení na stavbu „Nástavba rodinného domku – hygienické příslušenství v 2. podlaží“, nejednalo se o přístavbu, ale o stavbu uvnitř stavby (v místnosti na půdě), a proto bylo stavební a územní řízení sloučeno. Podle žalobců majitelé budovy č. p. „X“ později vybudovali černou stavbu v minimální proluce mezi jejich a sousedním domem a oba domy spojili v jeden celek, nicméně předmětnou černou stavbu se jim nepodařilo legalizovat, neboť byla v rozporu s platnými předpisy o obecných technických požadavcích na výstavbu. Žalobci dodali, že žádné věcné břemeno neexistuje.
15. Podle žalobců došlo v roce 2005 v souvislosti s dědickým vypořádáním, nutností vyhotovení znaleckého posudku a snahou o zahrnutí černé stavby do ceny pozůstalosti k tomu, že doklady stavebního povolení a kolaudace z roku 1984 změnily svůj obsah, z katastru byl odstraněn vklad – zápis o změně využití stavby z roku 1967 (hrubě v rozporu s katastrálním zákonem) a na základě pozměněných dokladů byl proveden nový záznam o využití stavby v tom smyslu, že stačí ve velkém objektu vybudovat koupelnu a pokojíček, a tím se z něj stane rodinný dům. Žalobci upozornili na to, že na všech dokladech je adresa stavebníka a č. p. „X“ bylo objektu evidentně přiděleno dřív. Podle žalobců mělo celou záležitost vyjasnit správní řízení u katastrálního úřadu, ve kterém teprve zjistili shora uvedené skutečnosti. Žalobci nahlédli do složky k domu č. p. „X“, ve které byla kupní smlouva, dědické vypořádání a žádost o provedení záznamu do katastru na základě doložených dokladů, nic víc. Ve složce naopak nebyl geometrický plán ze dne 30. 9. 1991, v němž je u nabyvatele pozemku V. N. uvedena adresa „X“, což podle žalobců dokazuje, že č. p. „X“ bylo objektu přiděleno mnohem dřív. Zmíněné správní řízení však skončilo rozhodnutím, že se nejedná o omyl nebo chybu, nýbrž o stavební úpravy hlavní stavby. Podle žalobců se tímto rozhodnutím černá stavba stala opět černou, přičemž došlo k její „legalizaci“ zcela v rozporu s legislativou a bez jejich vědomí. Žalobci měli za to, že spoluvlastník stavby obkreslil dochovanou technickou dokumentaci stavby, přikreslil k ní černou stavbu, doložil k ní doklady z roku 1967 týkající se hlavní stavby a pozměněný doklad kolaudace z roku 1984, která se však podle rozhodnutí katastrálního úřadu týkala hlavní stavby, nikoli přístavby v proluce. To podle žalobců posloužilo jako passport, na základě kterého byl vyhotoven geometrický plán, urychleně proveden vklad do katastru, stavba v proluce byla zakreslena, a tak i definitivně legalizována. Žalobci zdůraznili, že to Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vše se stalo zcela v rozporu s legislativou a že na hranici jejich pozemku došlo k zásadním změnám bez jejich vědomí i souhlasu. Poté zopakovali a rozvinuli svá tvrzení o vlivu stavby v proluce na jejich nemovitost.

Další vyjádření osoby zúčastněné na řízení

16. Ing. V. N. v dalším vyjádření ze dne 19. 7. 2020 reagoval na podle něj zkreslené údaje uváděné žalobci. Popsal, že stavební povolení na celý objekt včetně přízemní přístavby bylo vydáno dne 30. 7. 1965 pod č. j. 84/R-65, k výkresové části je přiloženo kolaudační rozhodnutí ze dne 4. 8. 1967, které potvrzuje soulad provedených prací s předloženou dokumentací s malými stavebními změnami odsouhlasenými v rozhodnutí o přípustnosti stavby. Vysvětlil, že při původních stavebních úpravách byla vybudována koupelna a WC v přízemí, což se ukázalo jako nevyhovující, proto se jeho rodiče rozhodli, že stávající přízemní stavbu vedle kuchyně nastaví a do nástavby umístí koupelnu, WC a obytnou místnost. Oznámení o zahájení tohoto stavebního řízení obdržel i majitel sousedního objektu PBH Žatec, součástí zápisu ze stavebního řízení konaného dne 31. 5. 1983 je výkres situace, kde je stavba vyznačena, stavební povolení bylo vydáno dne 14. 6. 1983 a kolaudační rozhodnutí dne 21. 12. 1984. Tvrzení žalobců, že se jedná o místnosti, které měly být vybudovány na půdě, tj. ve třetím nadzemním podlaží, označil Ing. N. za lživé. Podotkl, že při dostavbě garáží byl vyhotoven geometrický plán ze dne 20. 2. 1976 s vyznačením celé stavby a v souvislosti s odkoupením parcely č. „X“ od města Žatec byl vyhotoven geometrický plán ze dne 21. 10. 2014. Ing. N. předložil stavebnímu úřadu pasport budovy v červenci 2015, tudíž je nepravdivé tvrzení žalobců, že geometrický plán byl vyhotoven na základě tohoto pasportu. Křivá obvinění o falšování dokladů Ing. N. odmítl. Podotkl, že v přízemí domu č. p. „X“ přilehlém k jejich domu bydleli například C. a B., v prvním patře pak J. Š., tudíž místnosti jsou obyvatelné. Ing. N. se pozastavil nad tím, že žalobcům nevadí, že v nedávné době přistavěli k odlehle obvodové stěně domu č. p. „X“ zakrytý přístřešek, který stíní místnosti v této části budovy podstatně více. Poukázal rovněž na neúspěšnou stížnost žalobců Veřejnému ochránci práv.

Posouzení věci soudem

17. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobci i žalovaný s tím výslovně souhlasili.
18. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

19. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
20. Před vypořádáním jednotlivých žalobních bodů soud směřem k žalobcům připomíná, že soudní řízení ve správním soudnictví je ovládáno zásadou koncentrace, jež nachází svůj odraz v § 71 odst. 2 třetí větě s. ř. s., podle které *„[r]ozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.“* Soud se proto může věcně zabývat jen těmi žalobními body, které byly uplatněny ve lhůtě dvou měsíců poté, kdy bylo napadené rozhodnutí žalobcům doručeno (srov. § 72 odst. 1 s. ř. s.), tj. v projednávané věci v případě žalobkyně a) do 2. 1. 2017, neboť napadené rozhodnutí jí bylo doručeno dne 31. 10. 2016 a konec dvouměsíční lhůty k podání žaloby, který by připadl na sobotu 31. 12. 2016, se v souladu s § 40 odst. 3 s. ř. s. posunul na nejbližší následující pracovní den – pondělí 2. 1. 2017, a v případě žalobce b) do 16. 1. 2017, neboť napadené rozhodnutí mu bylo doručeno dne 15. 11. 2016 a konec dvouměsíční lhůty k podání žaloby, který by připadl na neděli 15. 1. 2017, se v souladu s § 40 odst. 3 s. ř. s. posunul na nejbližší následující pracovní den – pondělí 16. 1. 2017. Projednání později uplatněných žalobních bodů by znamenalo nepřípustné porušení principu koncentrace řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2004, č. j. 1 Afs 25/2004-69). Z těchto důvodů soud nemohl přihlížet k těm žalobním bodům, které žalobci nově vznesli v replice ze dne 6. 3. 2017 a v další replice ze dne 10. 7. 2020, neboť tak učinili až po uplynutí lhůty pro podání žaloby, která je podle § 71 odst. 2 s. ř. s. nejzazším limitem i pro případné rozšíření žaloby o další žalobní body. Soud se proto nemohl zabývat opožděnou námitkou žalobců popírající tvrzení žalovaného, že při obnově katastrálního operátu se neprovádělo žádné měření a šetření v terénu, ani související námitkou žalobců upozorňující na to, že byli povinni pod pokutou 50 000 Kč doložit doklady ke stavbě označené v příloze výzvy katastrálního úřadu ze dne 7. 7. 2015 k odstranění nesouladu v katastru nemovitostí. Stejně tak se soud nemohl vypořádat s opožděnou námitkou, že katastrální úřad do katastrální mapy zakreslil dokonce stavbu na hranici zasahující na jejich pozemek. Soud se ze stejného důvodu nemohl zabývat ani námitkou o údajném pozměňování dokladů o budově stojící na stavební parcele č. „X“.
21. Soud dále zdůrazňuje, že v projednávané věci se jednalo o řízení o námitkách žalobců proti obsahu obnoveného katastrálního operátu ve smyslu § 45 odst. 3 katastrálního zákona. Podle tohoto ustanovení platí, že *„[v]lastníci a jiní oprávnění mohou během vyložení obnoveného katastrálního operátu a ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy skončilo jeho vyložení, podat námitky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu. O podaných námitkách rozhoduje katastrální úřad.“* V daném případě byla provedena obnova katastrálního operátu přepracováním analogové katastrální mapy do formy digitální katastrální mapy [srov. § 40 odst. 1 písm. b) a § 43 katastrálního zákona]. Při tomto postupu se nemění zobrazení hranic nemovitostí v mapě, pouze se soubor geodetických informací přepracuje do digitální formy a přitom se porovnává, zda stav v platné mapě katastru nemovitostí odpovídá listinám uloženým v dokumentaci katastrálního úřadu. Platnost nového katastrálního operátu byla vyhlášena dne 29. 11. 2015.
22. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 12. 2009, č. j. 9 As 10/2009-35, *„[o]bnova katastrálního operátu ... je činností katastrálního úřadu, jejímž cílem je vyhotovení nového souboru geodetických informací ve formě grafického počítačového souboru a nového souboru popisných informací katastrálního operátu, kterou zahajuje katastrální úřad bez návrhu. Je možné ji provést mimo jiné i přepracováním souboru geodetických informací, kdy* Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

katastrální operát zůstává zachován s tím, že katastrální mapa je při tomto způsobu obnovy převáděna z grafické do digitální podoby. Při obnově katastrálního operátu přepracováním se, na rozdíl od obnovy katastrálního operátu mapováním nevychází z nového vyšetření hranic jednotlivých parcel v terénu, ale dosavadní katastrální mapa je převedena z pevné podložky do počítačového souboru, který umožňuje vedení katastrální mapy pomocí výpočetní techniky. Z nové digitální mapy jsou pak vypočteny zpřesněné výměry parcel, aniž by tímto byly jakkoliv dotčeny právní vztahy k předmětným nemovitostem.“ Toto vymezení pojmu obnova katastrálního operátu je pak podle názoru zdejšího soudu třeba mít na paměti i při posuzování důvodnosti jednotlivých žalobních bodů, z nichž některé míří zcela mimo předmět daného správního řízení.

23. Soud připomíná, že žalobci svými podáními zpochybňovali zobrazení budovy na stavební parcele č. „X“ a tvrdili, že mezi jejich domem č. p. „X“ na stavební parcele č. „X“ a předmětnou budovou na sousední stavební parcele č. „X“ se nacházela proluka, která byla protiprávně zastavěna černou stavbou, již katastrální úřad v rozporu se zákonem zakreslil do obnovené katastrální mapy. Soud po prostudování správního spisu tomuto tvrzení žalobců nepřisvědčil. Jak správně uvedl žalovaný, již v geometrickém (polohopisném) plánu č. „X“ potvrzeném Střediskem geodézie pro okres Louny dne 10. 12. 1964, na který odkazuje i kupní smlouva ze dne 13. 5. 1965 (prodávající Československý stát – Státní statek v Žatci, kupující V. a H. N.), je zobrazeno, že budova č. p. „X“ na stavební parcele č. „X“ se v jednom lomovém bodu dotýká budovy na stavební parcele č. „X“ (půdorysy staveb jsou na předmětném geometrickém plánu a souvisejícím polním náčrtu vyznačeny šrafováním).
24. Skutečnost, že údajná proluka byla již v dané době zastavěna, dokládá rovněž rozhodnutí Městského národního výboru v Žatci ze dne 30. 6. 1965, č. j. 84/R-65, jímž bylo vydáno stavební povolení na adaptaci stávajícího objektu na bytovou jednotku, výkres č. 1 „*Obytný dům – adaptace staré sušárny*“ potvrzený Městským národním výborem v Žatci dne 30. 6. 1965, č. j. 84/R-65, a navazující rozhodnutí Městského národního výboru v Žatci ze dne 4. 8. 1967, zn. Výst. RV-č. 25/1967, jímž bylo vydáno povolení k trvalému užívání předmětné stavby. Soud upozorňuje na to, že se nejednalo o přístavbu, nýbrž o adaptaci původní stavby, která již podle předmětného výkresu z roku 1965 měla délku 14,70 metru, což odpovídá rozměru současné budovy č. p. „X“ na stavební parcele č. „X“ jak podle geometrického plánu č. 6025-49/2014, tak podle záznamu podrobného měření změn č. 6033 ze dne 18. 8. 2014. Stejně tak ze stavebního povolení Městského národního výboru v Žatci ze dne 14. 6. 1983, č. j. Výst. 332-6/49/1983, vyplývá, že byla povolena nástavba, tudíž z hlediska vzájemné polohy budov stojících na stavebních parcelách č. „X“ a č. „X“ nedošlo k žádné změně. Soud nepřehlédl, že zmíněné stavební povolení z roku 1983 hovoří o přístavbě rodinného domu, nicméně pojem přístavba je zde užit nesprávně, neboť podle dalšího textu se skutečně jedná o nástavbu, což ostatně v replice ze dne 10. 7. 2020 potvrdili i žalobci.
25. Z uvedeného je podle názoru soudu zcela zjevné, že katastrální úřad postupoval při obnově katastrálního operátu plně v souladu se zákonem, neboť pouze přepracoval soubor geodetických informací do digitální formy a ověřil, že stav v platné mapě katastru nemovitostí odpovídá listinám uloženým v dokumentaci katastrálního úřadu, což platí i pro vzájemnou polohu budov na stavebních parcelách č. „X“ a č. „X“, která plně koresponduje s příslušnými listinami. Současně katastrální úřad provedl opravu souřadnic podrobných bodů podle záznamu podrobného měření změn č. 6033; tato oprava však neměla žádný vliv na vzájemnou polohu budov na stavebních parcelách č. „X“ a č. „X“, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

které mají i nadále v mapě jeden společný bod na vlastnické hranici. Vzhledem k tomu, že stav údajů v katastru nemovitostí po provedené obnově katastrálního operátu plně koresponduje s příslušnou dokumentací, nemohl katastrální úřad námitkám žalobců proti obnovenému katastrálnímu operátu vyhovět.

26. Směrem k žalobcům soud podotýká, že předmětem správního řízení byla výhradně obnova katastrálního operátu, a proto jsou naprosto irelevantní jejich námitky týkající se údajného zhoršení kvality a pohody bydlení, nedodržení hygienických požadavků na bydlení, podmínek protipožární ochrany a dalších stavebně technických parametrů včetně tvrzení o údajné opakovaně neúspěšné snaze legalizovat nepovolenou (černou) stavbu v domnělé proluce.
27. Žalobci by si zároveň měli uvědomit, že zastavění zmiňované proluky již bylo řešeno v řízení vedeném katastrálním úřadem pod sp. zn. OR 30/2015-533, ve kterém se žalobci domáhali opravy údajů v katastru nemovitostí právě ve vztahu k zastavění předmětné proluky mezi stavebními parcelami č. „X“ a č. „X“. V tomto řízení katastrální úřad nejprve žalobcům připsal ze dne 9. 2. 2015 oznámil, že neprovedl opravu údajů v katastru nemovitostí, neboť nebyl zjištěn nesoulad a stav zápisu v grafické i písemné části katastru nemovitostí odpovídá obsahu listin uložených ve sbírce listin. Následně katastrální úřad rozhodnutím ze dne 4. 3. 2015, č. j. OR-30/2015-533, nevyhověl nesouhlasu žalobců s neprovedením opravy, neboť se nejedná o chybu v katastrálním operátu ve smyslu § 36 katastrálního zákona. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 23. 4. 2015, č. j. ZKI LI-O-27/188/2015, zamítl a zmíněné rozhodnutí katastrálního úřadu potvrdil. V odůvodnění žalovaný konstatoval, že podle žádosti vlastníků ze dne 22. 8. 2005 byl proveden toliko zápis do souboru popisných informací na list vlastnictví č. „X“ pro katastrální území „X“, a to zápis čísla popisného k budově stojící na stavební parcele č. „X“ a způsob jejího využití – rodinný dům, přičemž nedošlo ke změně souboru geodetických informací; dodal, že z katastrální mapy není zřejmé, že by se mezi budovami č. p. „X“ a č. p. „X“ nacházela proluka. Citované rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci dne 11. 5. 2015 a nebylo napadenou žalobou ve správním soudnictví.
28. Poté se soud zaměřil na jednotlivé žalobní námitky, a to nejprve na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobci spatřovali v tom, že se žalovaný nevypořádal s námitkou rozporu záznamu podrobného měření změn č. 6025 ze dne 10. 7. 2014 s právními předpisy, s námitkou, že katastrální úřad postupoval při zápisu změny obvodu stavby z důvodu její přístavby v rozporu s pokynem č. 45 a že akceptováním pasportu stavby bylo postupováno v rozporu s § 17 odst. 1 písm. g) katastrálního zákona. Žalobcům lze přisvědčit v tom, že žalovaný skutečně na citované odvolací námitky výslovně nereagoval. Soud nicméně připomíná, že podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu nelze po odvolacím orgánu požadovat, aby se vyslovil ke každé větě uvedené v odvolání; plně postačí, pokud z jeho rozhodnutí bude zřejmé, na základě jakých skutečností rozhodoval a jakými úvahami se řídil (blíže srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008, č. j. 8 As 13/2007-100). Těmto povinnostem žalovaný dostál, neboť vysvětlil, co je předmětem řízení o námitkách proti obnovenému katastrálnímu operátu, z jakých podkladů při svém rozhodování vycházel a k jakým dospěl závěrům. Zdejší soud považuje za klíčové, že žalovaný konstatoval, že v geometrickém plánu č. 58/64 je zobrazeno, že objekt č. „X“ na stavební parcele č. „X“ se dotýká objektu na stavební parcele č. „X“ v jednom lomovém bodu. Z tohoto konstatování žalovaného jednoznačně vyplývá, že z hlediska vzájemné polohy budov na zmíněných dvou stavebních parcelách nedošlo minimálně od roku 1964 k žádné změně a že po Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

provedené obnově katastrálního operátu hranice pozemků v katastrální mapě včetně zákresu budov odpovídají hranicím pozemků včetně zákresu budov před obnovou katastrálního operátu.

29. Žalovaný v napadeném rozhodnutí sice připustil, že v řízení vedeném katastrálním úřadem pod sp. zn. Z-2602/2015-533 byl dne 23. 10. 2015 na základě geometrického plánu č. 6025-49/2014 a zjednodušené dokumentace stavby na stavební parcele č. 1237/2 ze dne 15. 9. 2015 vydané Městským úřadem Žatec pod č. j. MUZA 25063/2015 proveden zápis změny obvodu budovy č. p. „X“ stojící na stavební parcele č. „X“, nicméně již opomenul dodat, že tato změna se týkala výhradně části předmětné budovy na hranici s parcelou č. „X“, tj. na opačné straně, než je stavební parcela č. „X“ ve vlastnictví žalobců. Tato změna obvodu budovy č. p. „X“ tedy nespočívala v zastavění údajné proluky, na kterou poukazovali žalobci, a nemohla nijak zasáhnout do jejich práv. K zákresu změny obvodu budovy č. p. „X“ navíc nedošlo v rámci obnovy katastrálního operátu, a proto správnost postupu katastrálního úřadu při provedení tohoto zápisu nemohla být předmětem řízení v projednávané věci, když provedený zápis byl při obnově katastrálního operátu již výchozím stavem. Soud proto dospěl k závěru, že shora uvedené odvolací námitky, které žalovaný nevypořádal, byly ve vztahu k podstatě daného řízení bezpředmětné. Zrušit napadené rozhodnutí jen proto, aby žalovaný doplnil tento argument, vyhodnotil soud jako přepjatý formalismus. Za dané procesní situace zdejší soud v souladu s výše citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu shledal napadené rozhodnutí přezkoumatelným.
30. Následně se soud zabýval námitkami upozorňujícími na domnělá procesní pochybení správních orgánů. Soud nepřisvědčil názoru žalobců, že došlo k porušení § 82 odst. 4 správního řádu tím, že katastrální úřad vzal v potaz doklady doplněné do spisu dne 6. 6. 2016. Podle § 82 odst. 4 správního řádu platí, že *„[k] novým skutečností a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.“* Soud zdůrazňuje, že smyslem tohoto ustanovení je, aby *„... veškeré podstatné skutečnosti a argumenty byly ze strany účastníků řízení uplatněny již v řízení v prvním stupni a aby z jejich strany nedocházelo k ‚schovávání es či trumfů v rukávu‘ až pro odvolací řízení, kdy v podstatě jedinou možnou reakcí ze strany odvolacího správního orgánu je zrušení rozhodnutí a vrácení věci správnímu orgánu prvního stupně k doplnění dokazování, resp. k novému projednání a rozhodnutí“* [srov. Potěšil, L., Hejč, D., Rigel, F., Marek, D. Správní řád. 2. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2020, s. 447].
31. V projednávané věci byly předmětné podklady do spisu doplněny ještě před vydáním rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, tj. nikoli v odvolání nebo v odvolacím řízení. Podle názoru soudu přitom není podstatné, že se jednalo o řízení, které následovalo po zrušení předchozího rozhodnutí katastrálního úřadu žalovaným a vrácení věci k novému projednání. Byl totiž zachován smysl koncentrace řízení spočívající v tom, aby všechny rozhodné skutečnosti a důkazy byly uplatněny před vydáním rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, a nikoli až v odvolacím řízení. Správní orgány tedy § 82 odst. 4 správního řádu neporušily. Soud nepřehlédl, že dotčené podklady byly do správního spisu vloženy až dne 6. 6. 2016, tj. po výzvě katastrálního úřadu ze dne 30. 5. 2016 k seznámení s podklady rozhodnutí, nicméně žalobce b) svého práva seznámit se s podklady rozhodnutí využil až ve dnech 13. a 15. 6. 2016, kdy již tyto listiny byly součástí správního spisu, a žalobkyně a), které byla výzva k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí doručena dne 31. 5. 2016, tohoto práva ve stanovené desetidenní lhůtě, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

během které byly podklady ještě doplněny, nevyužila vůbec, tudíž podle názoru soudu nedošlo ani k porušení § 36 odst. 3 správního řádu.

32. Upozornují-li žalobci na to, že katastrální úřad určil dne 24. 2. 2016 lhůtu deseti dnů k vyjádření a případnému doplnění spisů o důkazy, aniž by zmínil § 86 odst. 2 a 3 správního řádu, a že obdobně postupoval dne 30. 5. 2016 po zrušení svého prvního rozhodnutí žalovaným, soud konstatuje, že ani tímto postupem nebyli žalobci nijak zkráceni na svých právech. Za situace, kdy žalovaný rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 11. 2. 2016 později zrušil a věc vrátil katastrálnímu úřadu k novému projednání, je zcela bezpředmětné, jestli byla dne 24. 2. 2016 správně provedena koncentrace odvolacího řízení. Výsledkem tohoto odvolacího řízení totiž bylo vrácení věci zpět do stadia řízení v prvním stupni, pro které žádná koncentrace řízení neplatí. Přípisem ze dne 30. 5. 2016 katastrální úřad poučil účastníky řízení o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí, a to před vydáním svého rozhodnutí. To znamená, že v daném okamžiku neběželo žádné odvolací řízení, a požadavek žalobců na zmínění § 86 odst. 2 a 3 správního řádu, které se vztahují výhradně k odvolacímu řízení, je proto zcela bezpředmětný.
33. Námitka žalobců, že neměli v řízení rovné postavení, není podle názoru soudu dostatečně konkrétní, a proto soud jen v obecné rovině uvádí, že k žádné diskriminaci žalobců v průběhu správního řízení nedošlo a nebyla ani nijak zkrácena jejich práva. K tvrzení žalobců, že vynaložili 1 295 Kč za pořizování kopií dokladů, které žalovaný následně ignoroval, soud poznamenává, že žalobci nijak neupřesnili, o jaké doklady se mělo jednat, resp. co jimi chtěli prokázat, ani toto žalobní tvrzení proto není dostatečně konkrétní a soud se jím blíže nezabýval. Jen pro úplnost soud dodává, že správní orgány vzaly v potaz všechny relevantní podklady, přičemž z listin, které bez jakéhokoli tvrzení, návrhu či vysvětlení vložili do spisu žalobci, nevyplynuly pro danou věc žádné podstatné skutečnosti. Poznámky žalobců, že podle § 53 odst. 3 správního řádu listiny prokazují skutečnosti, nikoli domněnky, a že v rozporu s § 18 odst. 4 katastrálního zákona chybí doklady zaznamenané v knize došlých a vydaných rozhodnutí, jsou podle názoru soudu natolik obecné a bez jakéhokoli konkrétního vztahu k projednávané věci, že se jimi soud nemohl blíže zabývat.
34. Soud rovněž nepřisvědčil tvrzení žalobců, že žalovaný svým rozhodnutím fakticky legalizoval černou stavbu v proluce mezi budovami na stavebních parcelách č. „X“ a č. „X“ a změnil poměry v území – na dotčené hranici – tajně, bez toho, aby žalobci měli šanci bránit svá práva. Soud především opakuje, že předmětem daného řízení byla obnova katastrálního operátu jeho přepracováním, tudíž je podstatné to, že se stav v katastru nemovitostí po provedení obnovy shoduje se stavem před obnovou, neboť došlo k pouhé „digitalizaci“ grafických údajů katastru. Ze správního spisu vyplývá, že ke změně grafických údajů týkajících se budov na stavebních parcelách č. „X“ a č. „X“ v rámci obnovy katastrálního operátu přepracováním nedošlo, což dokládá i obsah výše zmíněného rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 4. 3. 2015, č. j. OR-30/2015-533, ve věci neprovedení opravy. Předmětem řízení v projednávané věci nemohl být přezkum správnosti v minulosti provedených zápisů do katastru nemovitostí. K námitce, že došlo k legalizaci černé stavby, soud dodává, že legalizace černých staveb je otázkou stavebního řízení a že katastrální úřady toliko evidují údaje o nemovitých věcech, jak vyplývá z § 1 odst. 1 katastrálního zákona. Je proto vyloučeno, aby žalovaný legalizoval stavbu.
35. K námitce žalobců, že sušárna chmele, která se stala hlavní stavbou na později vzniklé stavební parcele č. „X“, je v polním náčrtu č. 49 z roku 1931 znázorněna uzavřenou

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

kresbou a nezasahuje do proluky, přičemž nelze zjistit, co znázorňovala neuzavřená kresba v proluce, a nebylo prokázáno, že by v tomto prostoru byla evidována stavba podléhající evidenci v katastru nemovitostí, soud opětovně poukazuje na výše zmíněné dokumenty založené ve správním spisu, které dokládají, že již v roce 1965 existovala na stavební parcele č. „X“ stavba o délce odpovídající dnešní budově č. p. „X“ a že se již tehdy budovy stojící na stavebních parcelách č. „X“ a č. „X“ dotýkaly v jednom lomovém bodu. Z pohledu soudu není podstatné, jaké stavby existovaly v roce 1931, co přesně je znázorněno v plném náčrtu č. 49, kde se v minulosti nacházel chlív, jak se údajně lišilo vnitřní uspořádání místností ve skutečnosti oproti pasportu stavby, zda vlastníci stavební parcely č. „X“ dodrželi svou zákonnou povinnost uchovávat veškeré doklady ke svým stavbám nebo kdy bylo budově na této parcele přiděleno č. p. „X“. Podstatné je naopak výhradně to, že katastrální úřad postupoval při obnově katastrálního operátu plně v souladu se zákonem a ověřil, že stav v platné mapě katastru nemovitostí odpovídá listinám uloženým v jeho dokumentaci a že zákres hranic a budov po provedené obnově katastrálního operátu přepracováním odpovídá jejich zákresu před touto obnovou.

36. Argument žalobců, že kupní smlouva ze dne 13. 5. 1965, na základě které manželé Nowakovi koupili stavební parcelu č. „X“, neobsahuje dostatečně přesný popis staveb, jež se na této parcele nacházely, je podle názoru soudu bezpředmětný. Klíčové je naopak to, že listinné podklady založené ve správním spisu poskytují dostatek údajů k tomu, aby na jejich základě mohl katastrální úřad ověřit, že budova č. p. „X“ je po obnově katastrálního operátu zakreslena v katastrální mapě zcela v souladu s listinami založenými u katastrálního úřadu.
37. Soud souhlasí se žalobci v tom, že mají právo se vyjadřovat k tomu, jak je nakládáno s hranicí pozemku, jak jsou měněny poměry na této hranici, jaká stavba bude spojena s jejich domem, nemůže však souhlasit s tím, že by katastrální úřad žalobce o tato práva připravil. Z obsahu správního spisu i z odůvodnění napadené rozhodnutí je zřejmé, že se žalovaný (a před tím též katastrální úřad) celou situací na hranici stavebních parcel č. „X“ a č. „X“ velmi podrobně zabýval a ověřoval, zda stav v platné mapě katastru nemovitostí po provedené obnově katastrálního operátu odpovídá listinám uloženým v dokumentaci katastrálního úřadu. Tím byl zcela naplněn předmět řízení, které žalobci iniciovali svou námitkou proti obsahu obnoveného katastrálního operátu ze dne 9. 11. 2015. Soud proto na rozdíl od žalobců neshledal, že by žalovaný postupoval v rozporu s právními předpisy v oblasti, kterou spravuje, a v rozporu se správním řádem.
38. Nad rámec předmětu tohoto soudního řízení, jímž je přezkum rozhodnutí vydaného v řízení o námitkách žalobců proti obsahu obnoveného katastrálního operátu, soud k tvrzení žalobců, že jejich dům č. p. „X“ je samostatně stojící budovou a že neexistuje žádné věcné břemeno, poznamenává, že fakt, že jde o samostatně stojící budovu, nemůže být nijak ovlivněn pouhým dotykem zmíněných dvou budov, o němž hovořily správní orgány a který je popsán i výše v tomto rozsudku. Tento dotyk v lomovém bodu zároveň pochopitelně není důvodem pro zřízení jakéhokoli věcného břemene.
39. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že žalobu vyhodnotil v mezích uplatněných žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Za situace, kdy byla žaloba zamítnuta, nemohl soud vyhovět požadavku žalobců na zrušení rozhodnutí katastrálního úřadu (tím méně pak rozhodnutí o zápisu přístavby do katastru nemovitostí, které vůbec nebylo předmětem daného řízení), neboť předpokladem pro

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

tento postup je podle § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, k čemuž v této věci nedošlo.

40. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobci neměli ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.
41. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, a v předmětném řízení soud osobě zúčastněné na řízení žádné povinnosti neuložil. S ohledem na zavedenou praxi krajských soudů a Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2016, č. j. 4 As 56/2016-53, ze dne 14. 5. 2015, č. j. 3 As 85/2015-8, ze dne 24. 2. 2016, č. j. 3 As 220/2015-49, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 4 As 223/2015-43, ze dne 6. 10. 2015, č. j. 8 As 171/2014-67, nebo ze dne 6. 8. 2015, č. j. 10 As 43/2015-49) zdejší soud v dané situaci nezahrnul vypořádání nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení do výroku a zabýval se jím toliko v odůvodnění tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 12. května 2021

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)